

KÖZÉRDEK

POLITIKAI NAPILAP.

us 26-én.
Adva Tartva
166.50 167.-
37.00 28.-
96.- 96.50
17.- 18.-
12.- 13.-
27.75 28.25
27.75 28.25
13.25 13.50
36.75 37.25
16.- 16.50
27.75 28.25
13.50 14.-
11.- 11.50
22.75 23.25
13.25 13.75
94.50 94.50
92.30 92.40
53.80 53.90
53.80 53.90
113.25 113.50
44.10 44.10
5.25 5.31
8.80 9.00
2.10 108.20
1.60 1.60

Nyilatkozat.

Junius hó folyamában KELET NÉPE cím alatt a jobboldali ellenzék programjának szellemében egy nagy politikai napilap fog megindulni Kállay Benjamin vezetésével.

E nagyjelentőségű hírlapiradalmi eseményt bizonyára örömmel fogja üdvözölni a magyar közönség napi sajtóink mostani ziláltsága közepett.

Kállay Benjamin ur azon felhívást intézte hozzám, hogy az erők észszerű csoportosítása szempontjából egyesítem a KÖZÉRDEK-et a meginduló KELET NÉPE-vel.

Ez ajánlatot elfogadtam, mert meggyőződtem, hogy lapom iránya és szelleme a jobboldali ellenzék elveivel legközelebb áll, s mert az erők tömörülésében magam is a sikernek egyik nagy garanciáját ismerem fel.

A KÖZÉRDEK tehát egyesülni fog a meginduló KELET NÉPE című nagy politikai napilappal.

Olvasóink a KELET NÉPE megindulásától kezdve ezt a lapot kapják a KÖZÉRDEK helyett.

Részemről a változás nem fejeződik le, hanem a publicistika küzdelmeinek nagyobbított eszközökkel való s remélem, hathatós folytatása leendő.

Halász Imre

a Közérdek kiadó tulajdonosa és feloldás szerkesztője.

Budapest, május 29.

Az európai continenstől 24 mérföldnyi távolságra van egy nagy sziget, melyen hatalmas és gazdag nép lakik. Több mint tíz éve, hogy a sziget hasonló azon erdei kastélyhoz, melynek lakóit egy tűndér szavára mely álom lepte el. Tíz év sok idő és a continensen elfeledték, hogy a sziget létezik. Tíz év alatt nagy események történtek, kitért a dán-német hárc, mely Anglia életerét érintette, de a hatalmas brit nép nem mozdult; mindenki azt hitte Európában, hogy a nép a külpolitikától örökre búcsút vett és halomra gyűjtött kincsek közt boldogságát a nyugalomban keresi.

Bekövetkezett a francia-német háború. Egész Európa fegyverben állt és várt. Anglia tovább aludt. Mindenki azt hitte, hogy Anglia önkényét le akar mondani azon befolyásról, mely őt, mint nagyhatalmat megilletti. Azonban, ugy látszik, a világ csalatkozott. Anglia fölébredt és visszaköveteli régi helyét az európai concertben.

A MÁSOK PÉNZE.

REGÉNY.
Irtta: GABORIAU ÉMILE.
Franciaiból fordította: ZICHY CAMILLA.
(II. kötet.)
Ekkor észrevette Maxenceot.
Favoral ur! — kiáltá — Mi a manó! — ki csillagom hozta-önt ide ma...
Kérem, tessék bejönni dolgozószobámba... kérem...
A Pilote financer szerkesztőségében lévő emberek között sokan voltak, kiknek beszédjük lett volna Saint-Pavin ural...
Mi danyki körül foghat, mosolyogva, barátságosan kezelt fogva vele.
De ő szokott durvaságával elutasítá őket magától.
— Mindjárt! El vagyok foglalva. Hagyjatok békével!
Es Maxenceot dolgozó szobája ajtaja felé tolvá, feltűnő türelmetlenséggel mondá:
— No menjen be bém, kérem!
De Trégars marquis is ment, s miután a szerkesztő őt nem ismeré, brutális durvasággal kérdé:
— Teringettél! Mit akar őn itt?
Maxence válaszolt:
— Ez az ur legjobb barátom, mondá, és előtte nincs titkom...
— Hát hadd jöjjen be, de... menydörgős menyőköt, hamar, nincs időm!
Hajdanában igen pompás volt a Pilote financer igazgatószobájának dolgozószobája, lassacskán azonban a legromgyobb, legrosszabb állapotba jutott. Ha az irodaszolgáknak valamikor tán megparancsolatott, hogy soha ne érintse a szentélyt a profánold sepről vagy portörölvél, mondhatjuk, hogy meglátszott rajta a szolgáló pontos engedelmessége.
Szenny és rendetlenség uralgott mindenütt. A rongyos kartonok foszlányai nyomorultán fityegtek le az állványokról, a könyvtárak roncolt állapotban voltak,

Az angol nép megmutta a belpolitika aprólékos dolgaival vesződni s a „Times” azt mondja, hogy az angol nép gazdagnak és hatalmasnak érzi magát s megengedheti magának ama sportot, hogy beleavatkozzék a continens dolgaiba és hogy pártját fogja az igazságnak és az elnyomott népeknek.

Büszke szó és méltó egy nagy nemzethez. Hanem be kell várnunk, hogy minő tettek fogják követni e váratlan fölébredést.

Az európai politika küzdelmére mindenesetre egy új harcra készült, kit sem lenézni, sem kicsinyelni nem lehet; s körülmény főként Ausztria-Magyarország külügyi politikáját a legnagyobb mértékben érinti; mert nem lehet tagadni, hogy Anglia birodalmunknak természetes szövetségese keleten; s azt is be kell vallanunk, hogy az angol flotta egy keleten folytatandó háborúban a leghatalmasabb tényező egyiké.

Mi a három északi hatalom szövetségét mindig az európai béke biztosításának tekintettük s ezen szempontból csak óhajtatni lehet a hármas szövetség megszilárdulását.

Másfelől azonban az Anglia fölépíté által teremtett új helyzetet számolnunk kell. Egy új és hatalmas befolyás kezd Európában a béke fenntartásának érdekében nyilvánulni és magától értetődik, hogy Ausztria-Magyarországnak e befolyást egész erejével támogatnia kell.

A hármas szövetség, a mi a végcél, a béke fenntartását illeti, nem fog meglazulni, hanem Ausztria-Magyarország keleti politikájára nézve Anglia fellépése oly előnyt nyújt, melyet birodalmunk külügyminiszterének fel kell használnia, ha csak nem akar azoknak igazat adni, kik azt állítják, hogy Andrassy gróf egészen alárendelte magát két hatalmas szövetségese célzatainak, s hogy a külpolitikai kérdések közt első helyre tette az Andrassy-kérdést, mely abból állna — mint ellenfeleink mondják — hogy ki legyen az osztrák-magyar külügyminiszter, miután csak Andrassy bir Oroszországgal jó egyetértésben élni.

Mi is szükségesnek tartjuk Oroszországgal a jó egyetértést, de csak bizonyos pontig, és nem minden áron. Mostanig lehetett érteni gróf Andrassy keleti politikáját; mert szükség törvény volt.

Keleti politikánk egyszerűen abból állott, hogy csatlakoztunk Oroszország keleti politikájához, s a mit ez utóbbi tett, azt helyeseltük, s mint Schakespeare Julius Caesarjában az öreg aszszony mindenre azt kiáltja: éljen Caesar, mi is mindenre azt mondtuk: éljen az orosz császár. Ebből állott egész

keleti politikánk. Nyomtuk a Portát és támogattuk a vazall államokat mindenütt és mindenben. Ez a politika az, melyet a francia így nevez: „bonne mine au mauvais jeu.”

Anglia fölépítése alkalmat nyújt egy nevezetes fordulatra keleti politikánkban, s reméljük, hogy Andrassy gróf a kedvező alkalmat nem fogja elszalasztani, mert hisszük, hogy nem engedőzta magát Oroszországgal szemben annyira, hogy általt magát lehetetlenre tette volna.

A Romániával kötendő vámszerződés tárgyában ma délelőtt kezdődött minisztertanács, mint értesülünk, délutáni négy és fél óráig tartott. A fővárosban időző minisztereken kívül Schweigel udv. tanácsos, a közös külügyminiszter utóműgyi előadója is részt vett abban. Andrassy lejárata a Bécsből táviratozott hír dacára elmaradt.

Tiszta Kálmán belügyminiszter holnap a reggeli vonattal indul Debreczenbe, hol délután 4 órakor nagy beszédet tartváltatóinak. Debreczenből hétfőn N. váradra megy, hol egy napot tölt, s aztán három napig családja körében fog időzni Geszten Pénteken vagy szombaton tér vissza Budapestre.

Az osztrák államvasut, mint a „N. fr. Presse”-nek írják, felkapta azon eszmét, hogy nagyobb mérvben vicinális vasutak építéséhez lát elő vidékeket, hol az érdekelt megyék a befektetett építési tőkét kamatbiztosítékkal részesítik. Mint lapunk is már heteikkel ez előtt közölte, Bars megye közönsége felszólította volt az osztrák államvasutat, hogy Aranyos-Marótha a megye kamatbiztosítása mellett másodrendű vasutat építsen; a vasutigazgatóság legutóbbi ülésében elhatározta, hogy Bars megye ezen ajánlatát elfogadja, ha a m. törvényhozáis is megadja arra az engedélyt, és egyuttal megengedi, hogy a kamatbiztosítás arányában nyújtandó megyei járulékok az államadókkal együtt szedessenek be.

A Cartell-ügyre vonatkozó tegnapi előtti közleményünk a „N. P. Journal” átveszi a következőkkel egészíti ki: Az a nyílt zajjal fogadott orosz cartell a kormány eddig nem indította egy gyakorlati lépésre sem; a szerződés vasutak pedig egyre folytatják a magyar kereskedelem és termelésre nézve annyira veszélyes rendszert a már legközelebbi napokban tovább melyreható tariffeszállítások fognak bekövetkezni: Jassytól Frankfurtig egy kocsiállományért 8.65 márka helyett 7.24; Jassytól Mannheimig 8.77 helyett 7.64; Brodytól Bécsig 39.44 márka helyett 33.24 márka lesz a már amúgy is leszállított tariffa. Ugyanez eljárást követi a Dunagőzhajózárság; hirdett 11. sz. a. tariffájához, mely szerint egy kiló gabonát Semendritől Thalkirchenig egy új 124 dáln. krajczárt kell fizetni, mint Budapesttől Thalkirchenig, május 15-én a terepesség újabb pótlékok adott ki, mely szerint a társaság a szerbiai állomásokról Svájcba küldött szállítmányoknak különkint to-

vábbi 14 kr tariffaszállítást engedélyez. E szerint a magyar gabonát fenyegető tariffaszemelkek mind nagyobb mérvet öltének. Ily körülmények közt a kormány elveti az egyedüli fegyvert, melyely a magyarellenes forgalmi érdekekkel szemben rendelkezik, feladja a magyar államvasutak függetlenítését, a helyett, hogy mindent elkövetne, hogy az osztrák államvasutra az egyedüli lehetséges ellenőrmást gyakorolhassa a független magyar államvasutal. A haszon, melyet e cartell a magyar államvasutak hajtand, távolról sem áll arányban azon fontos érdekekkel, melyek e cartellel árba bocsátatnak.

Választási mozgalmak. Kunhegyesen a szabadelvű-párt Pap Mórca karagyi törvényeségi elnököt léptette föl képviselőjelöltül.

Nagy-Szombatban még nem indult meg a választási mozgalom. A szabadelvű párt jelöltje minden este Prileszky Tádé lesz. A Reform levelezője szerint azonban a jobboldali ellenzék, ha fölép, a tér nagy részét elfoglalandja. Budán Pauler ellen Kerner Ferenczet emlegetik jelöltül.

Azon hírnök, hogy Deák Ferenc Tiszta Kálmánt szándékozik a belvárosban képviselőjelöltül ajánlani, félhivatalos oldaltól kijelentik, hogy Tiszta, meg debreczeni választóinak bizalmát bírja, semmi este sem vállalt másutt jelölést.

Bereg megye felvidéki kerületének választói Budán Sándor pénzügyminiszter tanácsost s volt képviselőjüket szölkötték föl a képviselőjelöltségre.

Vasvár ismét Istóczy lepleti föl jelöltül. Privigyén Brogyányi Vincze és Krajeszky Ferenc szabadelvűek fognak egymás ellen küzdeni. Turóc megyében Révay báró és Juszth József a szabadelvű párt jelöltjei. — Hir szerint Juszth Kálmán és Juszth György mint jobboldali ellenzék jelöltek szinte fölépnek.

Bécs, május 28. (Eredeti levél.)

Bármennyire tagadják a berlini körkben, megdöntetlen tény, hogy újabb időben lényeges közlekedés történt Anglia és Oroszország között. Mindkét hatalom ugyanis érdekében levőnek találta a béke fenntartását és elhatározta, hogy annak fenntartása végett minden lehető elkövet. Ezen érdekközösség és az abból eredő intimitás diplomáciai okmányokban kifejezést talált. Egyébiránt sem Német, sem Franciaországnak nincs oka e tény miatt aggodalmakat táplálni, és a mi a bécsi kabinetet illeti, ez az említett tény nagy meglepéssel szemléli.

A kartell-kérdés.

(Második és utolsó közlemény.)

(S) A refakták által a pályák érdeke levő legközelebbi évről írtve: igen természetes, ha ők első sorban csupán saját védekezésük gondjával lettek elfoglalva. És mivel a baj a forgalomnak természetellenes megoszlásában és elhódításában mutatja be magát:

segíteni — az adott körülmények között — csakis úgy lehet vala ellene, ha a forgalom megosztása, minden közvetlenül érdekelt pályá részére az on arányban biztosítottatik, minőben versenyesszüközök egyaránt részesei lehetnek.

Ez már a „kartell”, melynek mint kimutattuk, közvetlen célja nem megy túl a forgalomnak pusztá megosztásánál. És mivel ily szerződések rendszerint csak rövid időtartamokra kötődnek, a megosztás pedig a rendelkezés alatt álló versenyesszüközök hatályosságának arányában történik és történhetik, szóval az egyes pályák erőfeszítésének útjában nem állanak; a kartellek voltaképp nem semmisítik meg a versenyt, hanem inkább csak természetes határait szorítják vissza, mivelhogy a verseny-esszüközök egyenlőségük változtatva, változni fog szükségképp a forgalomban való részesítés aránya is, de kell, hogy kijusson mindegyiknek tisztán az őt megillető rész. A kartellektől tehát — magukban véve — a benső jogosultságot, s emellett egy erkölcsi alapot megtagadni nem lehet.

Kétségen kívül, adva van egyuttal a vele való visszaélés lehetősége is, a mennyiben nincs kizárva, hogy eredeti céljánál szorosabba fűzve, tariffemlésekre is ki terjesztessék. De ha van ez nem állapítja alappja — a minthogy azt nem is tagadjuk — ugy egygyel több okot találunk arra, hogy a magy. kir. államvasutak egyetlene gy kartellből se maradjanak ki mindaddig, míg teljes kiegyensúlyoztatásig a többi vasutak fölött olyannyira uralgó helyzetbe nem jutnak, hogy semmiféle szövetezés által versenybeli túlszámnyalattasúktól tartani ne lehessen. Forgalom és vasutak egyébként is oly annyira egymásra vannak utalva, hogy érdekeik tartós különválasztására még akkor is nehezen gondolhatnánk ha a forgalom kizárólag csak a vasutakra lenne utalva. Amde vannak a közvetítésnek még egyéb hatékony eszközei.

Mivel pedig azon forgalmi kötelek, melybe a magy. kir. államvasutak is utalva vannak, biztos tudomásunk szerint semmiféle tariff-emelést nem vesz célba, sőt inkább a verseny hatása alatt kiképzett legalacsonyabb nyilvános tariffa lón az átmeneti forgalom közvetlen díjszabásaivá téve, és ezt mindegyik pályá egészen egyoldallan mérsékelni is jogosítva van, — (a mennyiben t. i. saját vonalrészén díjszabásait a forgalmi kötelekben is tetszése szerint szállíthatja le, ellenben nem emelheti) — nem látjuk át, minő oknak kellene a magy. államvasutak e kötelekbe való belépésről visszatarthatni. Sőt tovább megyünk: mi a belépést ugy a magyar államvasutnak,

ez? Szolgálhatok-e bizonyítékokkal, melyek kellőleg támogatnák állításaimat? Azt hiszi-e, hogy Thaller nem gondoskodott magáról, s meg nem kötötte kezimeit? Hogy az ember szemét kizsúrja, csakhogy ellensége két szemével is úgy tehesen, jó, azt ért. De a pusztá dicőségért cselekedni ezt, — már az ostoba volna! Faval nélkül nincs mit tennünk!...

— Azt hiszi hát, hogy rábizhatná őt, hogy átadja magát a törvénynek? ...
— Nem, de azon bizonyítékokkal szolgálhatna, melyeknek segítségével Thaller ott kiülhetné, hová azt a szegény Jotrázt el is küldték már...
— S mind jobban felhevülve, Saint-Pavin ur, folytatá.
— De nem egy hónap múlva kellenének ám ezen bizonyítékok, sem két hét múlva, de holnap, ma, reggeli, e perczben... A hét vége előtt Thaller bevégzi új csinját, összeszed isten tudja hány milliót, s oly szépen rendbe hoz mindent, hogy az igazság, mely pénz dolgában nem igen erős és nem igen ügyes, egyebet sem fog látni, csak tüzet, de a tüz okát hiába fogja keresni.

Ha Thaller annyira jut, mentve van. Ezentul az első pénzügyesek közé fog tartozni és minden gyanu felett fog állani. Akkor aztán, van-e magaslát, mit el ne érhetne? Mária arról beszél, hogy követnem választatja magát, és mindenütt elmondja, hogy leánya számára oly nemes embert talált, ki Franciaország legbüszkébb önével egykét viseli: Trégars marquis.

Maxence újával Mariusera mutatva, ünneplend felkiáltott:
— De hisz ez az ur Trégars marquis. Saint-Pavin ur csak most vett magának időt látogatgatni közelebből megtekinteni, s ő, ki többet élt, semhogy az embert ismerne ne tanulta volna, csakugyan meglepetemnek látszik...
— Szüvedkedj megbecsülni uram, szöit oly udvariasággal, mely igen elütött szokások moratórál... és engedje, hogy kérdést tegyek, vajjon sejt-e mily okai lehetnek Thaller bárónak, hogy oly szenvedélylyel ragaszkodjék azon eszméhez, önt vejenek nevezhetni? ...

mint a forgalom érdekében is kikértilhetlennek tartjuk ez idő szerint. Mert ha igaz, hogy a magyar államvasutak például a temesvár-arad-berlini, és a nyiregyház-debreczen-drezdai közvetlen forgalomból, dacára hogy utárány jelentékenyen rövidebb, nem bírtak számbavehető részt az osztrák államvasutársulatnál elhódítani minden erőfeszítés mellett; ha igaz továbbá — pedig csak egy vasuti kértkére kell tekintenünk, hogy kétségeink elenyészészenek — miszerint oly iránylatokban is, hol a magyar államvasut előnye határozott túlsúlyban vannak az osztrák államvasuté fölött, a forgalmat nagy erőfeszítéssel és akkor is nehezen menthetjük meg am azok számára, ha emez azt egyáltalán elhódítani akarja; ugy a kötelekbe való lépés nem csak indokola van, hanem határozottan kényszerelhetett vált. Ha ez baj, ugy ennek oka egyenesen a helyzetben fekszik.

Ily körülmények közt, vajjon a megindított küzdelmet folytassuk-e tovább a kikerülhetlen kapituláció és számos érdek megkárosításának előrelátásában, vagy bemenjünk oly arrangementbe, melyely tisztességesen megélni lehet s melyek még azon érdeke is megvan, hogy ellenfelünktől kizdöttük ki, saját érdekeinkben ugy mint a forgalom érdekében is.

Hogy az egyezmény folytán az oroszországról az osztr. államvasut kapja, ki tagadná? de vajjon nem az-e már s nem lenne-e méginkább övé anélkül? Nekünk ez idő szerint nem lehet egygyel igényünk, mint versenyesszüközök arányához mért részesülés az átmeneti forgalomban, és ily arány befolyásra a közvetlen díjszabások alkotásánál. Elismerőleg legyen mondvá, hogy az osztr. államvasut mindkettőre nézve addig ment az engedelmességben, ameddig nekünk követeléseinket tulbizakodás nélkül kiterjeszteni lehetett. A gyengébb küzdelhet az erősebbel és kiúzd is a megélhetésért, de nem küzdelhet józanan az uralkodói posztioért. Ha erre történ helyes államvasutat nem függő, hanem uralgó helyzet illet meg de akkor tegyük meg azt, mi ez uralgó helyzet kivívására elengedhetlen. Erről azonban majd más alkalommal.

Még csak egyet. Tekintélyes hangok emelkedtek azon nézet mellett: miszerint ha már a forgalom megosztását ki nem kerülthetjük, szorítsuk azt legalább tisztán a kivételre, s mentük meg alóla a belsőldet.

E tetszős különböztetést, megvalljuk, nem tudjuk érteni. Mert habár tényleg külön is válik egyike a másiktól, de a pályáerdekekben való különválasztása csaknem lehetlen a kettőnek. És valóban a verseny pályák ér-

— Ugyhiszem, felel hidegen Trégars marquis, hogy Thaller báró boldog volna, ha megfoszthatna a jogtól, atyám tönkretetésének okait kipuhatolva...
— De a mellékterületben nagy hangzavar keletkezék, mely Marist beszédében megakasztá, s csaknem ugyan e perczben durván kopogtatás az ajtón, s valaki azt mondá:
— A törvény nevében!
A Pilote financer igazgatója, halaványabb lón a falnál.
— Megszölt.
— Ettől féltem; Thaller gyorsabb volt nálamál, kiájtáztott!
— S hozzá tévé.
— Tán veszte vagyok!
Azonban nem vesztette el lélekjelenlétét.

A gondolatnál is gyorsabb mozdulattal, kivett egy fökbl egy csomó levelet s azt a kandallóba dobva felgyújtá, mig dühölt rekedt hangon szölt:
— Nem fognak bejönni, mig el nem égtek!
De kétségbejött lassúsággal kezdének csak égni.

A ki veszélyes perczben, compromittáló iratokat még el nem égett, nem tudhatja, mily hallatlan nehézségekkel ég egy rendezett papirtömög.
Nedves fa hamarabb válik hamuvá.
Kivülről dörmöböltek az ajtón és több hang kiáltá:
— Nyissák ki!
— Törden állva, Saint-Pavin papirjait szörtá szöjje.
— Még mindig haboz-e, sőt Trégars marquis, Thaller bárót a törvénynek átszolgáltatni?...
Saint-Pavin szikrázó szemekkel fordult feléje.
— Most, szölt, ha mentve akarok lenni, őt is meg kell mentenem! Nem érti, hogy kezében vagyok!...
— És látva, hogy levelezésnek utolsó lapjai is lángborultak, Maxencehoz fordult, mondá:
— Már most ajtó nyithat.
Maxence engedelmekedék, és egy rendőrbiztos, tiszte minden jelvényével felruházva rontott be a szobába, mig em-

deket tekintve, a kettő közti különbözések abszolút nincs semmi érdeme, következésképp értéke se. De ettől eltekintve, mi képzeltelmek tartunk oly állapotot, mely egyfelől békét kössön, más oldalról élethalál harozot vivjön. A javaslat kikerülhetlenül idevinné.

A curiai bíróság legújabb döntvényei.

Képviselőválasztási ügyekben. A Curiai bíróság május 22-ki ülésében a felebbeztelt választási ügyekben következő elvi jelentőségű határozatokat hozott: 20. „Miután a választási törvény 3. §. a pontja választói jogot oly városi háztökösöknek ad, mely házádo alá első legalább 3 lakrészt foglal magában; miután e szerint szükségessé, hogy ezen három lakrészt az összirészek már létezett, illetőleg adómentességet élvezett legyen...”

21. „A servita rend perjele (Egerből) a választói névjegyzékek kihagyása ellen felebbeztelt; mert a rend, melynek ő főnöke és képviselője, választói jogosultságot adó vagyonnal bír; mert továbbá hivatali előde ezen jogosultság alapján már több képviselő választás alkalmával választult felvélve volt...”

22. „Miniszteri hivatalnok és egyszerű mind országgyűlési képviselő, ki azon városban vettett fel, melyből képviselőül választva lett, és halál személykereseti adót is fizet, és más választó felszólalása következtében kihagyott rendelést...”

24. Külföldi származású egyének választói joggal bíróknak kimondták: a) ha államhivataltól kinevezettek, tekintet nélkül a házában tartózkodás tartamára, azért mert végleges közszolgálatban alkalmazás, annak természetéből folyólag a honpolgári minőség elnyerését önkénynt magán után vonja; b) ennek hiányában ha több mint öt éven át folytonosan Magyarországon laknak, it adót fizettek és az, hogy idegen állam polgárai, nem bizonyították.

„Ezen utóbbi határozat alapján honosítási törvény hiányában az 1870. 42. t. cz. 23. §-a szolgál, mely szerint külföldi a fent elősorolt feltételek mellett honpolgárrá tekintendő, (243., 244., 246., számú ügyben.)

25. „Ha valaki az adókönyvecske szerint öt terhelő a választói jogosultságot megállapító adóösszeget annak idején kifizette, a községi adó főkönyve (B. tabella) szerint azonban magasabb összeget adó lett reá kivetve, mint az adókönyvben kitüntetve van, és ezen többlet általa — kifizetve nincsen...”

26. „Egyik központi választmányi kitörölt a választók névjegyzékéből egy nyugalmazott és 500 frt évi nyugdíjjal huzó városi tanított, indokolván határozatát azzal, hogy a választási törvény 7. §-ához féltéssel a tényleges szolgálatban álló köztisztviselőnek van már 500 frt évi fizetés mellett választási joga, míg ellenben a nyugdíj másodosztályú jövedelmi adó alá eső jövedelem, melyből a választói jogosultság megállapítására ugyanazon törvényhely szerint évi 700 forint kivántatik meg...”

KÜLFÖLD.

Berlin, május 27. (Erdeti levél.) Nagy feltűnést keltett az itteni politikai körökben az „Observer” című angol lap egy tudósítása, melyet általánosan gróf Beust sugalmazásának tulajdonítanak. Az idézett levél ezújlá Németország és Ausztria-Magyarország között bizalmatlanságot kelteni, miután levelező szerint Németország egész Európa, de különösen Ausztria-Magyarország fölött protectori hatalmat akar gyakorolni.

Irodalom.

A dícsőség boldója. Regény. Irta Ábrányi Kornél. A kiváló tehetségű fiatal írónak ez első regénye már ismeretes a „Magyar Politika” olvasói előtt, kiket nem kevésbé gyönyörködtetett oly olvasmány, mely már régenyproductumunk közti figyelemre méltó, nemcsak élénk elbeszélési modorának költői hangjánál, hanem tárgyánál fogva is, mely a vadgenieket körülhatárolt gúnynyal ostromozza.

Midőn ezen neveléses és magukat nagy írónak tartó egyéniségeket ostromozza, kivesz egyet Kerekes Krisztóftól, kibent valódi tehetség van, csak hogy még kiforratlan, s így a vadgeniek korszakán szintén át megy a belekerül az ügyesen satyriált irodalmi társaságba.

Azonban ő nemcsak képzeltéseiért fogva szerencsétlen, hanem maga helyzetétől fogva is, melybe gonosz, mostoha anyja Borbála sodorja, Átyjának első neje, az ő szülőanyja, rég elhalván, az öreg Kerekes Mihály másodosztályú megússal azzal a nővel egyszerűsimerűbe lép, aki a házban korlátlannal uralkodik. Krisztóftól a házba előidőzi s annak kizárólag utána hívja, oly leveleket kóhol, annak neve alatt, melyekkel rábírja férjét, hogy Krisztóftól tagadja ki az örökségből. E közben azonban férjét is megsejti, mert viszonya van tulajdon kérésével Gyepes Edével.

Czélja ezt beültetni a nagy uraságba, miköppen ezt kivihetni, mert Kerekes Mihály bár vén, megtört ember, ki nem élhet sokáig.

Mialatt Borbála otthon arányainak szálait húz, Kerekes Krisztof Pesten átadja magát mindazon fellengéseknek, melyek egy dícsőségével nem bíró új időzhetnének. Hallgatunk ki, mit mond érdekes naplójában viszonyaira és törekvéseire vonatkozólag.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

KÖZÉRDEK.

IX. Pius és XII. Alfons. A „Capitale” szerint a pápa a következő ultimatum intézte a spanyol királynak: 1. A pápai fennhatóság helyreállítása mindabban, a mi a cleruszt illeti. 2. A patronatusok visszalávása az egyház javára. 3. A pápaság hátralevő stipendiumainak kifizetése. 4. Az 1850-iki concordatum helyreállítása. 5. Spanyolország vaticáni képviselőinek teljes függetlensége a Quirinalisan levélvált. 6. A római kath. theologia tanításának hivatalos elrendelése. A pápa Simeonis nuntius által tudtára adatta XII. Alfonsnak, hogy ezen 6 pont elfogadása esetében támogatni fogja.

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Times” porosz levelezőjétől a következő értesítést kaptuk: Midőn az orosz kormány megütötte, mely aggodalmakat szült Berlinben a francia kadretörvény, azonnal érintkezésbe tette magát a francia kormányval, mely megnyugtató választ adott. Sándor czár e válasza alapította berlini fellépését.

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Times” porosz levelezőjétől a következő értesítést kaptuk: Midőn az orosz kormány megütötte, mely aggodalmakat szült Berlinben a francia kadretörvény, azonnal érintkezésbe tette magát a francia kormányval, mely megnyugtató választ adott. Sándor czár e válasza alapította berlini fellépését.

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Times” porosz levelezőjétől a következő értesítést kaptuk: Midőn az orosz kormány megütötte, mely aggodalmakat szült Berlinben a francia kadretörvény, azonnal érintkezésbe tette magát a francia kormányval, mely megnyugtató választ adott. Sándor czár e válasza alapította berlini fellépését.

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

berci a melék szobában a tömeget igyekeznek visszatartani. E tömeg hallatlan felindulásban volt. Nem volt jelen egy börczember sem, ki bele lépve a dologba, meg ne rámutált volna egy oly katastrofa látásra, mely jövőben őt is fenyegetni látszik. A speculatio talaja oly sikamos, oly csaleány! Nem volt itt egy se, ki Saint-Pavint tekintve, bensőleg ne gondolta volna: — Ma ő, holnap talán már én. A rendőrnök egy vén kópé, ki már századik ilyen expedícióján volt, egy pillantással áttekintte a dolgozó szobát. — Ezrevény a kandallóban a hamu-halmazt, melyen imitt amott meg egy egy szikra suhant végig, vagy egy-egy kialvó láng lobbant fel, a rendőrnökös fejőválaszt.

széjjel a Kölcseönös hitelről itt cikizkelt, melynek helyét pénzügyi hírekkel kell betölteni, melyt a lapokból kioldozhat. De főképp, ne beszéljen tartózkodásomról senkinek, kivéve, ha Thaller báró követelni találna... Menjen! Földög és igen fontos, hogy a Pilote egy új rendelés jelenjék meg, mint szokott... Beszéd közben, Saint-Pavin szivarra gyújtott. A becsületes, ártatlan ember, ki az emberek gonoszságának esik áldozatul, nem birhat nyugodtabb, határozottabb magatartással. — A törvény, szolt a biztoshoz, ki a fiókban koratoszt, a törvény nem is sejt, mily helyrehozzhatatlan bajt okozhat, mily helyrehozzhatatlan letartóztatást, ki mint én, oly óriási érdekeket kezelt. Tíz-tizenköt ezer kis tőképences vagyontól kompromittálja ezen eljárása által... A letartóztatás szemtanúi, ezalatt lassanként visszavonultak, hogy megvigyék annak híreit, a boulevardokra, káváházakba és hogy kellőleg megfontolják, a kérdést: miképp lehetne legtöbb hasznot húzni belőle, mert az ily hír, a börzén pénz, valószínűleg a tőképencek kezében marad.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

„Oh! ha a szenvedésnek kell megelőznie a nagyságot, akkor én már kiszenvettem, hogy legnagyobb ember legyek a világon. Szerettem atyámat a mégis folyton szomorítanom kellett. Én többször szembemertőnk neki szenvedést okoztam mint ő; — de nem tehettem egyebet. Azt akarta, hogy a iskolában tanuljak, rabzolga és játékosker legyen: én pedig nem voltam ezekre kész, az a természetből tanultam és saját magamtól. Nem én vagyok a hibás, hanem a természet, mely így teremtett.”

Az „Agence Havas”-nak írják Versaillesből. Nem áll, hogy a nuntius a köztársaság elnökének a pápa egy levelét adta áll. A nuntius a múlt héten nem fordult meg Versaillesben és a szent atya és MacMahon nem váltottak leveleket.

Orlov herceg, ki utóljára Brüsszelben volt, visszament Párisba. Összeültében van-e ezen helyesre, mint állítják, a ez a legközelebbi brüsszeli utóljára, mely alatt leányával az edinburghi hercegnővel találkozik, nem tudható. De ha a czár csakugyan Brüsszelbe megy, Thiers, mint ki is jelentette, fel fogja használni az alkalmat, hogy üdvözölhesse az orosz császárt, kivel mindig személyes baráti viszonyban állt.

Csak T... sítás, h... környé... mert t... volt a... talában... gödva v... idők be... Nagy... részben... 100,000... Európán... 24, Afri... Angolor... ország... cziarsz... giunnak... Törökor... nia, Sv... egy, l... m, ve... pára u... t. i. Ny... Salvi... Egyik b... veleben... indokait... csatolva... lovas és... mitva) t... Salvi, m... idők ut... addig o... sérvé m... egy e... nyei leg... gyar me... utja ke... az angol... t tehát e... ezt Bud... ugyano... parisi u... Egyik... vart me... Boldog... házbán... gek. Egy... tartalom... hogy a l... egy leán... már szív... annyira... mennyass... Már kez... keso este... Negri... kesedess... „Revista... ban... latban:... zónsége... operát. A... sot arato... fokozód... totta a sz... de nagy t... kedni ne... dícsősége... közönség... nagy han... érdemi t... da” elár... letette, ú... jelenben... dallamot... ben hallg... kitűző is... valóban... mhadható... ken, mely... dícsősége... deszkán... jatekával... egy szom... ünnepe... dícsítés... Ránk nem... mivel „N... más, mint... tanár tört... Zubov... gadkozna... többi köz... pokban n... polgár. O... ő kocsin... csavartól... Verszeze... kétszer v... uton, meg... ért ezét, ... Egy ad... helye. Mi... az orosz... és képzés... natura, b... kitűnik a... a hivatal... fentemizm... m. évbén a... lovas, 286... 4955 serté... és bárány... nemű ház... fel. Ezen... rint az ill... került. ... 0 nem... Thallam... utas társ... kerekedik... egy bőrt... — el aka... vitte, hogy... ajtóig vez... ki kívülr... kilépett a... A mai tör... makacsul... akarta az... tehet róla... és neje az... vadlott a... Ezért Du... pási kísér... börtöne i... A budai... építési bi... dött ki, m... vitatni. E... és nagyza... capitulál...

Csak Tolnagyebeől érkezett olyan tudósítás, hogy Felső-Nyéken, Hidvégen és a környéken igen nagy szárazság uralkodik, mert több mint egy hó óta csepp eső sem volt. A vetések ennek folytán sátrnyak; s általában a gazdaközönség meg mindig aggodva várja jobb s több reményre jogosító idők bekövetkezését.

Nagy városok statisztikája. Az öt világ-részen jelenleg van 175 város, melyek 100,000-nél több lakóval bírnak. Közülük Európára esik 70, Ázsiára 74, Amerikára 24, Afrikára 5, Ausztráliára 2, Európában Angolországok 17, Franciaországok 10, Németországok 18, Oroszországok 5, Belgiumnak 4, Ausztria-Magyarországnak 3, Törökországnak 3, Német-alföldnek 2, Dánia, Svédország és Portugáliának egy-egy, 1 millióval több lakossal bíró város van, melyek közül 6 Chinára esik, 2 Európára u. m. London és Páris és 1 Amerikára t. i. New-York.

Salvi meg mindig Nancyban időzik. Egyik budapesti ismerősehez intézett leveleiben elmondja utja felbeszélgetéseit az indokait. Bizonyítvány is van a levelehez csatolva, mely tanúsítgja azt, hogy lovas és ló (az utóbbiak labjait lezárta) teljes épességben érkezett Nancyba. Salvi, mint jó lovas, lova-irant kimelből idejébe utolszó állomáshelyén s nem is fog addig onnan elindulni, míg a Radamant sörve meg nem javul, mert nem akarja, hogy e bajnok utolagos következménye legyenek. Kár is volna e kitünő magyar menér, mely jóllehet már hosszú utja kezdetén megsérült, mégis felülmúlta az angol Caradoc-ot; mert míg ez utóbbi a bécs-párisi utat 15 nap alatt tette meg, addig Salvi Radamantjával 14 nap alatt; tehát egy nappal kevesebb idő alatt tette ezt Budapestől Nancyba, mely majdnem ugyanolyan hosszú utat tesz ki, mint a bécs-párisi ut.

Egyike a legkellemetlenebb dolgoknak zavart meg a napokban egy bécsi asztalos. Boldog volégyen volt. A mennyasszonyi háznál már összeváltak szerelvénye a vendégek. Egyszerre levél érkezik, mely rövid tartalommal tudtára adja a mennyasszonyi hogy a boldog volégyen nem rég szakított egy leánnyal, ki a szerelm gyümölcsét már szíve alatt hordja. A mennyasszonyt annyira feligazgatta a hír, hogy letépte a mennyasszonyi fatyalt és elfutott hazulról. Már kezdtek a legroszabbat hinni, midőn késő este feltalálták, s haza vittek.

Negrini Ida olasz énekesnőnk nagy lelkesedéssel ír bírálattal olvassuk a milánói „Revista teatrale melodrammatica” lapban. — Többi közt ezek állnak a bírálathoz: Faszno számos és változatos közönsége hallgatta tegnapelőtt „Linda” operát. Már az első jelenetben riadó tapsot aratott a művésznő, s az ovatio csak fokozódott a másodikban. Virágosz borította a színpadot. Negrini Ida meg fejlődő, de nagy tehetség, kinek jövőjében kételkedni nem lehet. Ő bizonyval eléri azon diadolos célt, mint a színpad és a művelődés közönség hódolata nyújthat. Rokonszenves nagy hangter, mivel értelem s hanghollát érzelmi teltség egyesülnek benne. „Linda” előadása alatt az összközönség szerezte, üdvözölte, sirt vele. Midőn a tebejelenetben „Ah nem igaz, ti hazudtok!” dallamot énekelte, az egész ház sirt esendben hallgatta és bámulta. Mert ő nem csak kitünő énekesnő, de nagy előadó művésznő is. A fellépésével elért eredményt valóban megérdemelte, s nyugodan almodhatott a tris virágoszokron, s füzérek, melyek lábához hulltak, egy jövendő diadolosról, midőn valamely nagy színház deszkáin játsza ragadja el a közönséget játékaival és énekeivel. Az egészben csak egy szomorító van ránk nézve, hogy az ünneplő művésznő már legközelebb Brindisbe távozik körükből. Így a kritika. Ránk nézve pedig azért érdekesek e sorok, mivel „Negrini” Ida olasz énekesnő nem más, mint „Fekete” József budapesti jeles tanár fölött mértett magyar neje.

Zubovics bravourja óta egyenmásra fogadkozunk vallalkozó férfiak. Erdekes a többi közt azon fogadás is, melyet a napokban nyert meg egy pansovai jómódú polgár. Ő ugyanis fogadott 500 frba, hogy ő kocsin — egy ponnyt befogva — Pansováról később indul és korábban érkezik Verseczre, mint a posta, mely utközben kétszer változtat lovakat. Noha ettett az uton, mégis majdnem egy órával hamarabb ért célzt, mint a posta.

Egy adó, melylyel mi nem vagyunk terhelve. Mily roppant adót fizetnek évenként az orosz lakosok nem ugyan a kormányknak és készpénzben, hanem a farkasoknak in natura, harmokban járól élvényekben, kitünő a következő kimutatásból, melyet a hivatalos „Russ Inv” közöl. E szerint a fentemlített hivatal erdei vendégek, a m. évben a kalugai kormányzóságban 1516 lovat, 2864 csikót, 799 tehenet, 2376 borjút, 4955 sertést, 4877 malacot, 12,895 juhöt és birányt, 2050 kutyát és 8189 különféle nemű házi szárnyas állatot emésztettek fel. Ezen lakoma a hivatalos számítás szerint az illető lakosoknak 213,000 rubelbe került.

Ő nem tehet róla. Dux Ferencz egy este Tallhammer Károly korszmájában több utas társaságban iddogálván, egyszer fölkerelkedik, és kimegy. Az ajtó kinyitva egy bórond esett lábai elé. Ő — ugymond — el akarván azt az utób tenni, tovább vitte, hogy letegye; lábai azonban a másik ajtóig vezettek, hol azt épen akkor nyitotta ki kivülől a korszmáros, midőn ő azon kilépni akart. Természetesen letartóztatták. A mai törvényszéki végtérjáról való vádlott makacsul állítja, hogy ő csak más helyre akarta az elebe eső bórondt tenni, ő nem tehet róla, hogy elebe esett. Tallhammer és neje azonban hitet tettek le arra, hogy vádlott a bóronddel meg akart szökni. — Ezért Dux Ferenczet a törvényszék a lopási kísérlet bünténye miatt 6 havi súlyos börtönrre ítélte.

Helyi hírek.

A budai részek szabályozásáról készült közmunkatársi terv tegnap jutott a közérdeki bizottság elé, az albizottságot küldött ki, mely a tervet pontról-pontra fogja vitatni. Ez alkalomból nem lesz fölösleges e nagyszabású terv több mozzanatait recapitulálni. E terv szerint a Kelenföld, hívó

a budaiak annak idején kikötőt ohajtottak, az összekötő vasút által kétrészre szelvé, parcellizoztatik és parkiroztatik. Aza-dunator, mely most 5—6 öl széles, kiszélesítettik 10 ölr; a vérmező házrészekre osztatik és parkiroza lesz, a déli vasút-kört más-hova helyezik át. A helyi vasút közlelben vásárosa nok lesz. A városmajort igen szép mulatóhelylé alakítják át; a disztér tetemesen kiterjesztetik és parkiroza lesz. A várfalakak lebontják; az ellipsz környéket szabályozzák; az Albrecht-utat folytatják a bécsi kapuig. Ezeken kívül a terv még számos utcaszabályozást foglal magában. A külterkek és Ó-Buda szabályozására még nincsenek tervek.

A vámpalota kikötőjének második falazatára most rakják le a vasos riasozatot. A felállítás sok nehézséggel jár, s az egész riasozat sulya két ezer mázsára tehető.

Az István-téri színház még folyton ott díszlendezik. Ennél fogva nem csodálható, ha a környékbeli lakók annak lerombolását sürgetik a városnál. Játsszani úgy sem fognak benne soha.

Egyetlek, társulatok.

A bölcsőde-egylet közelebb tartott közgyűlésén felhatalmaztatott a választmány, hogy a közegyrámsal jogérvényes szerződést kössön azon 40,000 frtos alapítványra nézve, melyet a nevezett öt célból hozsattott az egylet rendelkezésére a közösen birt s eladott telek nek járó felearása fejében, hogy abból közzönség telket vásárolván, ennek egyik részén óvodát és két elemi osztályt, kath. jellegű intézetet hozzon létre. — Bója Gergely tanfelügyelő ur indítványát folytán a közgyűlés föl fogja kérni a bibornok-prímást, hogy azzal tetözze be nagylelkű áldozatkészséget, hogy két elemi osztály felállítását helyett lehetőleg négy elemi osztályt létesítsen, mely az elemi óhajított nemes célnak sokkal inkább meg fogna felelni.

Törvényszéki csarnok.

Fegyelmi tárgyalás járásbíró ellen. Mult év november havában az itteni királyi főtörvényszék hírlapok után arról értesítet, hogy Tornai három rab minden felügyelet nélkül külmunkára küldteték, ezek egy este, a helyett, hogy egyenesen börtönükbe siettek volna, bementek egy korszmárához, ott palinkáztak. Innét kijöve az utcán Horváth József tornai polgárt megátalmadták, és egyikök — Bodnár Imre — őt egy késsel karján megebesítette. A tettést egyik társát rögtön elfogták, a harmadik egyedül ment vissza börtönébe. E tények alapján a kir. ügyészség a tornai járásbíró, Ardényi Nándor ellen fegyelmi vizsgálatot rendeltetett el, s a végtérjárás máj napra kitüzetett. Vádlott, ki személyesen meg nem jelenhetett, a kir. táblai elnök felszólítására írásbeli védatort terjesztett fel, melyben elmondja, hogy a tornai járásbírósgy foglyokkal folytonosan van terhelve, az elchezésükre s egyéb szükségleteikre pedig a kir. ügyészség csekély összegeket utalványoz ki neki, sőt azt általában nem is teljesíti. Így volt ez a mult év telén is, midőn raboknak nemcsak ruhát, élelmiszert, sőt még a szükséges tárgyakat sem volt, de a fa s az élelemre való költség is minduntalan hiányzott. E végből Ardényi folyton sürgette az ottani kir. ügyészséget, hogy intézkedjen a rabok sorsát illetőleg, kik a küszöbön álló télre sem ruházzal, sem élelemmel nincsenek ellátva. A kir. ügyészség pedig ezután sem tett semmit. Végre az élelmiszert vállalkozó is felmondotta a szolgáltatást, mert kidárisi rendetlenül fedeztettek. Ekkor a járásbíró ismét a felsőbb hatóságokhoz fordult, azzal fenyegetvén azt, hogy ha gyors intézkedés nem történik, ő hogysen a rabokat a börtönben éhen halni s megfagyási engedje, kénytelen lesz őket szabadon bocsátani. Ardényi erre sem kapott választ. Ekkor egy idevonatkozó igazságügyminiszteri szabályrendeletre támaszkodva, három rabot lülmunkára küldött, hogy legalább élelmükre valót szereztek meg. A mellékelt iratok felolvasása után a kir. ügyészség (Szeiffert) kétségtelenül látja, hogy itt a hivatalos kötelesség végtelen megegyezés forog fenn, s ezért vádlott Ardényi Nándor járásbíró, mivel ezen eset annak idején közönségre idézett el, a másodfokú büntetésével a Feddés el indítványozza büntetését. A kir. tábla, mint elsőfokú fegy. bíróság a védő ügyvédt meghallgatása után vádlottra az elsőfokú büntetés, a rósa a lás s monja ki. Ezen ítélet ellen mindkét fél felebbezett.

Nemzeti színház. Ma, vasárnap, máj. 20-kán: „A falu rossza”. A nemzeti színház által 100 arany pályadíjjal jutalmazott eredeti népszémi 3 felvonásban. Írta Tóth Ede. Zenéjét szerkesztette Erkel Gyula.

Csevegések és Oló. Az iró körben. Hogy nekünk van iró körünk is, azt ugyan sokan tudják az iró körök, de még többben olyanok, a kik alig irtak egyebet az életben, mint egy rossz verset a „Casalid” kör-be, vagy egy-egy „erdei” társulat a „Néző ír. Presséből”, például az „Uj világ”-be. Természetes hát, hogy a mi iró körünknek nem igen lehetne a francia „société des gens de lettres”-hez hasonlítani, hanem azért néha ott is igen jól elmulhat az ember, kivált mikor a társaság — egymást szólja.

Néha szemébe, néha hála mögött, a hogy jön. Néha hallunk jó vicceket, s azon mulatunk, néha roszt, s ezen is van elég mit nevetni. A mit alább elmondok, szélszékben kijelentem, hogy a nagyon jó viccek sorába tartozik.

Bulyovszkyné föllépéséről beszélnek. Valaki egy igen kedvelt „genre” szízesimánki kérdi: — Hogy tetszett neked Bulyovszkyné? — Csak egy jelenetet láttam, hanem az kitünően sikerült. — Melyik? Talán a kert jelenet? — Nem. Mindjárt az első, mikor a virágokat dobta neki.

Ez sem rossz. Valaki a fiatal óriások közül vidéki lapot indit, s nagyban ki van vele, hogy dolgozó-társai között milyen „fővárosi erők” figurálnak. — Hát te dolgozó-e a lapba? Kérli valaki Prém Józsefet. — Hogy ne dolgozzam, hiszen már a zimben is benne van a nevem — Prém. — De az is benne van a nevében, hogy „Rém”, monda egy kedvelt kritikusunk. Nem fél szerkesztő ur, hogy eljesszi vele az előfizetőt?

A budai részek szabályozásáról készült közmunkatársi terv tegnap jutott a közérdeki bizottság elé, az albizottságot küldött ki, mely a tervet pontról-pontra fogja vitatni. Ez alkalomból nem lesz fölösleges e nagyszabású terv több mozzanatait recapitulálni. E terv szerint a Kelenföld, hívó

Egy jómódú bérli Harrisburya Pennsylvaniába érkezett, hogy pénzre tegye természet. Ott megismerkedett egy igen szeretőmódú fiatal özvegyvel, ki már az első találkozás alkalmával megajánlta a bérli szívet, kivén a bérli szív, buzán és petroleumon kívül még egyéb dolgok iránt is fogékony. Mistréz Doyle társulatánakon bővekedő asszonygy létre csakhamar kitűnt, hogy Mr. Spencernek van mit a tebe ajánlani. E perczöl fogva a kacsérsg minden csatáját felajánlta, hogy föltértesse laul magához lünczola a drágát férfit. Azonban Mr. Spencer, szerelmes természeté dacára is igen jól tudta a közönséget, hogy csinos özvegyvel alig van veszedelmesebb teremtése a unisznek, és ez okból csak félig harapott a kőbe.

De Doyle asszonygy is sokkal jobban tisztában volt saját hírnevel, semhogy a házassági ajánlat siettesse minden ekövetni szükségessé ne láta volna. Tudta, hogy „peletemin in morte” késedelemben lappang a vesztés, és mit éleltesse csakhamar föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az ottanok vele. Jaj azonban minden Sámsonnak, kinek DeDoyleja nem föl is fedezte az elcsésgés övdmények négyköteli pontját. Mr. Spencer ugyanis még nélkül szerette a szeszcsit, mit tőle rossz néven már csak azért sem vehetünk, mert e gyöngyösgény honfaisai nagy meglepetés az

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI.

A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEGYZÉSEI. 1875. május 28-án.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. Includes sub-sections like 'Gabona árak' and 'Kötények'.

Table listing market prices for various types of bonds and securities, including 'I. Osztr. államadosság' and 'V. Kötelekési vállalatok'.

Advertisement for 'Schember C. és Fiainak' featuring a scale of justice and text about weighing and quality control of goods.

Advertisement for 'Hampel Győző' located at Budapest, nagy (3) korona-utca 16. sz., advertising a 'árak raktára' (warehouse of prices).

Advertisement for 'Hölgy-készruhaneműk és DIVATÁRUK' (Ladies' ready-made clothing and fashion store) located at Budapest, hatvani-utca 2-ik sz.

Advertisement for 'ROTHAUSER TESTVÉREK' (Rothausers) featuring an illustration of a fan and text about their products and prices.

Advertisement for 'Szerencsés-hirdetés' (Lucky announcement) regarding a lottery or prize draw with a 7 million forint prize.

Advertisement for 'A „Franklin-Társulat“' (The Franklin Society) located at Budapest, nagy (3) korona-utca 16. sz., advertising a newspaper.

Advertisement for 'Gazdáknak!' (For the landowners!) advertising 'GUTMANN TESTVÉREK' (Gutmann Brothers) and their products.

Advertisement for 'Minden versenyt felülmúl' (Outperforms every competition) for 'MONOGRAMM- és DOMEORNYOMÓ INTÉZET' (Monogram and Dome Printing House).

Advertisement for 'FELVÉLTŐ' (Exchange) or similar financial service, featuring illustrations of a building and text about services.

Advertisement for 'NEMZETI HIRLAP' (National News) newspaper, listing subscription rates and terms.

Advertisement for 'Dr. HANDLER MÓR' (Dr. Mor Handler), an 'orvos- és sebészudtor' (physician and surgeon) advertising his services.

Advertisement for 'A VILÁG NEPEL' (The People of the World) or similar publication, featuring a globe illustration.

Advertisement for 'LICHTENSTERN B. és TÁRS.' (Lichtenstern B. & Co.) featuring an illustration of a woman and text about their business.

Advertisement for 'TÉRFI ANTAL' (Terfi Antal) located at Budapest, Deák Ferenc-utca 4. sz., advertising 'ÓRAINK' (our watches).

Advertisement for 'Az érme, ásványok és régiségek IRODÁJA' (Office of Coins, Minerals and Antiquities) located at a former Lloyd building.

Advertisement for 'TERNO' (Terno) and 'Utastás mértékhitelítő hivatalok számára' (For the use of exchange rate offices), advertising 'meter-átszámolási táblázatokat'.